

801 iterum cogit edere apices; ut cartula ferat^a cordis affectum et fundat preces ad aures
 post Apr. 5. pietatis vestrae, quae numquam, ut vere fateor, cassate^b in conspectu misericordiae
 vestrae fuerunt. Nec meas pro vestra stabilitate et salute cassatas^c in conspectu Dei
 credo; quia libenter divina suscipit gratia lacrimas, quae ex caritatis fonte profluunt.

Dictum est mihi aliquos ex amicis Flacci tui, Edelardum¹ scilicet, Doroensis^d 5
 ecclesiae metropolitanum et prime sedis in Brittania^e pontificem, vestram adire velle
 pietatem; ministrum quoque olim Offane regis, Ceilmundum nomine^f de regno Mer-
 cionum²; sed et Torchmundum, Hedilredi³ regis fidelem famulum, virum in fide pro-
 batum, strenuum^g in armis, qui fortiter sanguinem domini sui vindicavit⁴. Hii omnes^h
 mihi valde fuerunt fideles et adiutoresⁱ itineris mei vel meorum defensores puerorum 10
 huc illucque discurrentium. De quibus optimam vestram deprecor clementiam solita
 benignitate suscipere eos, quia mihi necessarii fuerunt unusquisque in loco suo.

Saepius cognovi sacerdotes relegiosos^k et in Christi servitio^l devotos necnon
 viros fortes et fideles in saeculari dignitate^m vestrae laudabiles esse aequitati. Nam
 optimus quisquis et in sua sibiⁿ ipsi probatus conscientia bonos diligere non dubium 15
 est, edoctus^o omnipotentis Dei exemplo, qui summum est bonum. Et omnis rationa-
 bilis creatura, quantum boni habet, eius bonitate inluminata habere certissimum est.
 Ioh. 8, 12. Ipsa veritate dicente^p: 'Ego sum lux mundi. Qui sequitur me, non ambulat in tenebris,
 sed habebit lumen vitae'.

Perpetuam Christi tribuat tibi gratia^a lucem
 Cum sanctis pariter, David amate Deo.

20

232.

*Alcvinus Eanbaldo II archiepiscopo Eboracensi nuntiat Aethelhardum archiepiscopum
 Cantuariensem, Romam proficiscentem, in cella S. Iudoci bene receptum esse. Addit de
 eius cum Eardulfo Northanhumbrore regis inimicitii. Constantiam suadet. De sua
 abdicatione.*

801 post Apr. 5.

25

Cod. H fol. 24—25^a.

Edd. F 174, Haddan and Stubbs Councils III, 534—536, J 173. — Migne col. 345.

FILIO VOTORUM MEORUM SYMEONI⁵ SACERDOTI ALBINUS SALUTEM.

Romam eunti viro relegioso coepiscopo tuo Aedilhardo⁶ occurrit illi apud Sanctum
 Idochum⁷ missus meus. Sicut me per suam prius postulaverat epistolam et ibi secun- 30

^a) fereat T. ^b) cessat et L. ^c) cessatas L. ^d) Deroensis L. ^e) Britanniae T. ^f) om. T;
 none L. ^g) strennum L. ^h) homines L pro hii omnes. ⁱ) auditores itineris L. ^k) relegiosas L.
^l) fuerunt L pro servitio. ^m) fidelis in saeculi dignitati L. ⁿ) sui L. ^o) et doctus L. ^p) docente L.
^q) gratiam L.

232. ^a) Lemma: Ad Eanbaldum archiepiscopum Eboracensis ecclesiae, cognomento 35
 Symeonem H.

1) Aethelhardum archiepiscopum Cantuariensem. 2) Ceolmundus, Ceolmund princeps, Ciolmund
 dux, Ceolmund minister legitur in variis Offae, Ecgridi, Coenuulfi regum Merciorum tabulis datis
 annis 788—799. ap. Gray Birch Cartul. Saxon. I, 353—412. 3) Aethelredi regis Northanhumbrore,
 cuius caedem quam graviter anno 796. tulit Carolus, docet ep. 101 supra p. 147. 4) Simeon. Dunelm. 40
 hist. regum Angl. (p. 62) 799: Aldred vero dux interfector Etheldredi regis, a Thorhtundo duce in
 ultionem domini sui eiusdem regis interfectus est. 5) Eanbaldo II archiepiscopo Eboracensi.
 6) archiep. Cantuariensi, qui anno 801 (v. Anglo-saxon chronicle et Florent. Wigorn. ad annum 799)
 post diem 5. Apr. (post secundam diem pascae, v. Coenuulfi regis tabulam secunda die pascae datam ap.
 Birch Cartular. Saxon. I, 421) Romam profectus est, ubi die 18. Ian. 802. a Leone III papa de totius 45
 Angliae primatu bullam accepit (v. Jaffé Regesta n. 2510). Cf. etiam Theopold, Krit. Untersuchungen
 über die Quellen zur Angelsächs. Gesch. p. 41. 7) S. Iudocum (Saint-Iosse-sur-mer), de qua cella in
 Lupi Ferrariensis ep. 11 (Opp. ed. Baluzius p. 30) haec habentur: Cellam S. Iudoci, quam magnus Karolus
 quondam Alcvinus ad elemosinam exhibendam peregrinis commiserat, cf. supra p. 291 n. 4.